

פרוטוקול מס' 3/ד'

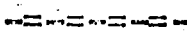
מישיבת ועדת השירותים, הציבוריים

התקיימה ביום ג', כ"ט בחשוון, תשס"ו - 23.11.54 בשעה 9.00

- נכבדים: היו"ר מ. גלסטון
- מ. גרם
- ג.צ. הרטל
- י. שעיהו
- ז. טברסקי
- י. ניצני
- ס. כהרית
- ד. נצר

- מזכרונות: מר בר-סלע
- גב' בלוד
- ד"ר סילו
- מנהל משרד הסעד; - מנהל המחלקה לטיפול בילד;
- מנהל המחלקה לטיפול בנוער עבריין
- מנהל המדור למוסדות חינוך - גב' הוטנר

סדר-היום: הסך הדין על הטיפול בנוער עבריין.

בני פותח את הישיבה, ומסר את רשות הדיבור לגב' בלוד.

היו"ר מ. גלסטון:

גב' בלוד:

המחלקה שלנו מטפלת בילדים מפל הגילים, ומנו עושים פעולה קורטיבית מצד אחד, ופעולה פרופילקטית מצד שני. פעולתנו הקורטיבית מתבטאת בסידור ילדים בגיל הרך, בגיל בית-ספר ובגיל ההכשרה, ועבודתנו בעשיית בשינוף פעולה עם האלמנטים הסוציאליים במרחב, ארגוני הנשים, אגודות ציבוריות וגם גופים פרטיים, ביחוד אלה המטפלים בילדים מופרעים ומפגרים. העבודה הפרופילקטית מתבטאת בטיפול בילד המהווה בעיה פיוחדת בגיל בית-הספר. פעולה זו מקיפה הטבה כ-10,000 ילד, כולל עיריית תל-אביב. בנוסף לפעולה המונעת בקרב ילדים בגיל בית-ספר, אנו מטפלים לאורחיות את הפעולה גם לגבי ילדים בגיל ההכשרה, ולהדריך את הקורטיב הסוציאליים המקומות הטובים כיצד להתגבר על הבעיה ולסייע להם על-ידי פתן טיפודי מפל מיני גופים, ולפעמים גם בקשר עם סלקציה של ילדים לפני הבחנה של תחנה פסיכוטכנית. אנו מקווים בדרך זו להתגבר על בעיית הילדים שלא ביקרו בבתי-ספר, ילדים בגילים 12-13 המסתובבים ללא טענה, כדי להכניסם למיזו הטגרת אשר תבטיח להם חיבור מי ים.

המחלקה לטיפול בילד הקימה שני מדורים:

- 1) מדור לשיקום ותעסוקה של נוער, אשר הקים לטובתו שורה שלמה של מפתחים. יש מפתחים בירושלים, תל-אביב וח'פה, והפעולות של מפתחים אלה מתקיימות בשורה שלמה של מעבדות עבור אותם ילדים שאינם מסוגלים

להיכנס למסגרת הרגילה של בית-ספר עם בגלל שיגורו של הור מפתח גיל
גבוה שמינו מתאים לגיל ילדי המיתח, (2) סדור המוסדות. סדור זה
מתחלק לשני סוגים, מוסדות לעבריינים בעיזש ומוסדות לילדים מוזנחים
או ילדים חלקיים בגוף או בשכל. בירושלים קיימת פנימייה לילדים כאלה,
ובלמים הקרובים תיפתח בחיפה פנימייה לילדים בדינוטים והימבצילים.
במספר טבע קיים מוסד גדול לילדים בלב שבועיים 200 ילד, מולם
בשורת ועוזרת בעייתם של 700 ילדים נוספים המוכנים לסידור במוסדות
מסוג זה.

נוסף לשני סוגי מוסדות אלה עמוד
ילדים קטנים, יש לנו מוסד לילדים מפורים שקיבלונו לרשותנו לפני
כמה שבועות מהחלקה לשיקום. במחיצה מסוימת מוסד זה הוא יוצא דופן,
והוא מעבר אלינו מטיבות מכניות גריות. המוסד זה נמצאים 40 ילד,
המועסקים במקלות, מלאכה ועבודות בית. אשר לדגילים מוגררים - הררי
הם מינם סדורים חוסר לשיקום, כי זהו חוסר המסוגל לשרת עצמו בעצמו.
הם לא יהיו פועלים מפילו מדרגה שניה או שלישית, אבל מעזרת גדם
אחר חלק מהם מסוגל לבצע פעולות מסוימות.

נוסף לפעולות הללו, הררי המחלקה שלנו
סיוצת הוועדה הבינטרדית של חוק ומשפט הפנימה חוקי ילדים. אחת
הפעולות המשפטיות שאנו מטפלים בהן היא בעיית שימור ילדים. בכל מקרה
ומקרה של סטירה ילד לא ימוץ - אנו מופיעים לפני בית-המשפט כדי
לסדור חוות-דעת. אנו מכירים בדרך-כלל את המשפחות, והפעולה אצנה
בעשייה ללא הטלחה מאתנו. לפרות שאין עדיין חוק בציון, הררי שום
שום עוד לא הוצא צו שימור מלי לקבל את חוות-דעתנו.

פעולה חשובה אחרת נעשית על-ידינו
זה כבר 4 - 3 שנים נובעת לענין גטין. פשרת הרבנות מינו דשתי
להחליט בענין גטין, במקרה שיש ילד, מבלי לשוב עם חוות-דעתנו.
לעמים קורה שזוג נפרד מקבל-שכל אחד על עצמו את הוצאה לילד, ואחר
הם מוסרים אותו למוסד בלתי רצוי או לפיטיון.

המבנה המרכזי של המסד : נוסף למסד
הרשמי יש 3 טבילים בערים ירושלים, תל-אביב וחיפה, ובכל סניף יש
מבנה עם חבר עובדים המשפלים בעבודה הכללית. אנו משתדלים לפקח, להרגיל
ולחדד את עובדי המבנים. אנו קטורים בעבודתנו עם כל חלקי המרץ,
ועומד לרשותנו כלי יפה ויציב - המרכז לסידור ילדים - והוא מהווה
רגולטור הקושר אותנו עם כל הגופים המשפלים בילדים ועם המוסדות,
אם זה כרטיסים או ציבוריים. לעדורים השונים יש אוטונומיה, אם כי
הם מקיימים תיאום ושיחוף פעולה עם המרכז. בני הציבת גב למיין את
היחסים המקינים והדררים בין עובדי המחלקה ובה הוזהרות בצורת העבודה
והביצוע.

אנו סובלים ממחסור במחנות גדה ובתקציב
שאינם עומדים לרשותנו, והכנסת חייבת למצוא פתרון לכך. יש צורך לקבוע
את האינטרס הדרוש לשלומה כל בפת, ולפעול בהתאם לכך.

ד"ר מילון:

המבתי לכמן חוסר הנתב, והברי-הכנסת
המעובדיים יוכלו לעיין בו. החומר מכיל
טבלה סטטיסטית לשנת 1953. אין עדיין סיכום סטטיסטי גיחם לשנת 1954,
ובני יכול למסור כגון רק ושמים סמוך החומר הגלמי שקיבלתי במשך השנה.
כן מכיל החומר הצעת תקציב לשנת 1955/56, עם ציון מספר העובדים שישנם
המוספת הנודשת והנימוקים לכך. תזכיר שכתבתי בענין
הטיפול העוקב, ועל כך עוד ממסד כמה פרטים. יש שם גם תזכיר בענין
המפתח עובדים סוציאליים להוכיח לפי סעיף 16, וגם על כך ממסד,
דו"ח של מפקד המדינה על הפעולות המשפיות בשנת 1953/54, טבלה בדבר
המשרתים ובסידורם של קציני המבחן. הטבלה בעשתה מסומן לפני שנה, אבל כידור
שנתי נשמלת על כך, חשבתי שרצוי להציג לפניכם את החומר. אגע עתה
במה בקורות.

הצקודה הרפואית שנגזר בה היא: כמה

ילדים עבריינים ישנם, ומה משמעותה של תופעה זו. הטגלה מרבה כי בשנת 1953 היתה ירידה לעומת שנת 1952, מכמה ירידה קלה. אם נבחיבים בין התופעות בתוך המזורים השונים מסתבר שיש מזורים בהם חלה עליה במספר, ומזורים בהם היתה ירידה. מובל לציין גם יחיד עם העליה שאלה בתל-אביב - יפו - שטח המצב טרמיג, ומה העליה שאלה בדרך-כלל המזורים הכפריים יותר. יש ירידה בירושלים, שהיא יכולה נובע להיות קשורה בכמה סיבות טכניות, אבל יש לציין במיוחד את המצב בחיפה שם היתה ירידה ממשית במסך שלוש השנים האחרונות במספר העבריינים. יש להטיק מכך את המסקנה, שכל צורת המינים האחרונים בחיפה היא יותר ממודגמת ומסודרת, יש שם מגרשי ממוקמים וכדומה.

הרקע הכללי הוא העיקר. שירות המבחן

קבל את הילד ממת המסורה, לאחר שנכתב ונבטח. עצם העבודה שילד נבטח אינה עוד מוסדה שיש להכניסו לקטגוריה של "ילד עברייני" או "ילד א-סוציאלי", אבל אחת די גדול של הילדים הנבטחים מורכב מילדים הזקוקים לעזרה. המספר שהבטחי כמון בכמה בנות וק. משאו סימפוטוטי,

אבל מי אשר רוצה במסת לדעת את הבעיה צריך להיכנס לרקע המינים

החברתיים בכל מקום ומקום. בלי חדירה לרקע, אין כל אפשרות להשפיע על תבני ההתפתחות של כל הילדים שהם צעירים, שהם בנותו גיל של הילד שנתפס, שהם גרים באותה שכונה, שהם אחיו ומחיתו - שהם חיל מסוף של עבריינים צעירים. ובני מביע עתה לבעיה הכאובה ביותר, לשאלת המנגנון העומד לרשותנו כדי לספל בילדים אלה.

ידוע כי בדרך עבודתנו המכשיר העיקרי

והראשי הוא המבחן. אין אנו קשורים כל-כך בתקציבים של פעולות - ובטלה בני רומה אפשרות להצטמצם - אלא באדם, למבלעדיו אין כל אפשרות לעשות את העבודה. ובקודה אחרת - אם האיש הפסול אינו איש המקום ומסולב בחיי החברה במקום - כל פעולותיו הינן מטוללות ערך. אין כל אפשרות לעשות את העבודה בצורה אחרת, ואם קצין מבחן מסוים הוא מורטי לרשותבות, עליו לגור שם, גם אם מספר המקרים שבחיבה מפותית אינו מצריך גולי העסקת אדם. בוכחנו לדעת שמיכנו יכולים יותר להסתפק בטיפול מינדיווידיואל המסודרת במשך שניה היתה כי אנו מטטלים טיפול מינדיווידיואלי במספר מסוים של ילדים, ומפסיר לעשות חשבון בכמה ילדים יכול כל אדם לספל. אם בקו מסוים של שעה אחת בעבוע לילד, ואם בגיג-במשכון אם הזמן הפוקדט לבית-המשפט וכדומה, ואחר בקו את מספר הילדים ובחלק את המעמסה על קציני המבחן - נביע ל-20, אין כל ספק שזה יותר מדי, והדבר גורם לעבודה לקויה. בעבודה לקויה הילד לא ישוקט ומפסיר לומר שבין לה ערך.

הטיפול המינדיווידיואלי אינו יכול להיות

הצורה היחידה של עבודתנו. גם אם נטפל בערך 100 או 200 ילד, טוב לא נוכל להשפיע על הרקע שעומד מאחורי זה; לא נוכל לעזור למניעה. בלי עבודה קהילתית אין אפשרות להתגבר על בעיות מעין אלו. יש כמדי לחץ חזק על קציני המבחן להקדיש את השומות-למה לעבודה קהילתית. דוגמה לכך אפשר להביא מעבודתו של קצין המבחן במזור טבריה, אשר פעילותו עלתה עד מה על כולם. הוא היה לגדו בתחילה, וכיוון שרצה שלא יוכל להדביק את עצב העבודה, ערך כינוס מורים של כל המזור בו השתתפו מורים, מדריכי בוער, מחיות של בתי-ספר - כ-300 במספר. בכנס זה הרצאנו לפני הנוכחים ומיקשנו את עזרתם, ובמסוף טפונטבני הודיעו בו במקום 30 איש שהם מוכנים להושיט ידם למפעל. מסוף ועד היום ישנה קבוצת מתנדבים הפועלת במסוף קבוע ובמסצעות הצלחנו להחדיר את הרעיון לקהל יותר נרחב. בוצרו חוגים בבתי-הספר, וקצין המבחן מסר למתנדבים ילדים שיטטלו בהם, כמובן בעזרתו ותחת הדרכתו. בני רומה מכך נסיון ראשון בכיוון של עבודה קהילתית בשטח שלנו, ויש ציפיות דומים גם במקומות אחרים.

מלבד - והמוריה עצמם מסרו זאת בפגישה

סיכום שערבנו בסוף שנת הלימודים, וגם נוצים על כך חוברת - שאין להסתפק בכך שמספר מסוים של מתנדבים יכפלו במספר מסוים של ילדים בודדים, אלא שיש לדמוג גם לכך שלאחר שעות הלימודים יתלה הילד את זמנו במסגרת המניחה. ובשאלת השאלה: מה עומה הילד בשעות אחר-הצהרים

באותה מעברה בה הוא גר בשיכון צר? וכאן הופיעה הווייזא להקים בכל מקום ומקום כזה מרכז שכונתי, מרכז שיינו סיועו לזווער גלבר, הלא גם למתבגר, בו תיעשה פעולות ערה ואחר-הצחיות, מלככה ומשחקים, והוא ינוהל לראש על-ידי פקידיה מוסמכים, הלא שלמפעל יכבסו הנשים של השכונה עצמה, משהות בו מנות של ילדים, נשים או נאיות גדולות. זו תהיה פעיל התעוררות של כל השכונה במטרה לתת לילדים מסגרת יציבה.

גם בענין זה עשה קצין המבחן בהזור מבריה פעלים מוסמכים. הוא הזמין את המורחים להחליקו זו המשרד המעל, הזמין מנשים מקומיים, והנה הוקם במבריה ועד מקומי לחקוט מרכז שכונתי. המקום במצא ועתה נשארה רק בעיית המיסון והכנסת הגורמים הם גיימים לענין. בלי השתלבות לכל בעיות המקום לא נוכל בשום פנים ואופן להתגבר על בעיית עזובת הזוער, בה מה יהיו לנו קשיבי כמאן מוסמכים. בבאר-שאע הקימו עליית הזוער "מפעל יומי" עם מודעון בו יכול הזוער לבלות את זמנו מבקר עד אחר-הצחיות, ושם מלמדים את המבלפביתים שמינם יכולים להיכנס לבית-הספר. שם מלמדים מלמכה ועורכים פעולות חברתיות. מפעל זה הוא בערך התחלה של מרכז שכונתי, בו יכול לשמש בויעין למרכז כזה.

מני עובר לעליית המבצבון. בהזור שופרון, למשל, מין בכלל קצין מבחן והמצב שם קשה. למרות שהפניות הממשותיה מיבן רבות - הגעיה קיימת. ישנם מזורים בהם העבודה היא חלקית ולקויה, כמו הזור בתביה, הדרום והגליל. בלי תוספת של מנשים מיבני רוחה מפשרות ומחיות להמשיך בפעולות הללו. בקודה שביה היא, כי לקשיבי המבחן יש צורך בעזרה טכנית ומינימיסטריטבית. אם בהזור כמו והזבור מין אף עובד מינימיסטריטבי, ארי ברור שלקצין המבחן מין מפשרות לעבוד. מלבעדי תוספת כוח לא נוכל לעבוד, בו פעלינו להחליט כי שירות המבחן יפעל ביוזעין רק בחלק מהערך.

טיפול עוקב : מתבגר כל מותם ילדים הנשלחים למוסד ואחר-כך עוזבי מותו זקוקים לטיפול מיוחד עד לשיקום הסופי, לטיפול עוקב. לכזי שבה הוסל על שירות המבחן למצא בה טיפול עוקב, ומני מושב שחזור מתקבל על הדעת. קשיבי המבחן מתיירים את הילד לפני הגיעו למוסד, הם מלה שעושים חקירה עליו ועל-פי המלצותיהם הוא נשלח למוסד מסוים. קצין המבחן מכיר בהמשחתו של הילד בתוכי חילו, ולכן נאסר הילד עוזב את המוסד יכול קצין המבחן להמשיך בעבודה, תוך כדי קיום מצע מסוים גם בזמן שהילד במוסד. מנו רומים ערך רב בטיפול העוקב, אשר הקיף עד כה כ- 100 צעירים.

מה התועלת שעלולה לצבור לילד מהטיפול העוקב? בעיה זו קשורה קשר מטיף עם בעיית המוסדות, ישנם ילדים שיכולים ומעובדיהם להזור לבתיהם, וקיימת השאלה כמה הם יצטרכו עזרה לעיר. לכן ביוזר שיש צורך להכשיר אותם במוסד למקצועות מסוימים, כדי שיוכלו להיקלט בעיר. ישנם מזורים הרוצים ללכת להתישבות, ונעשים מהמציה לעזור להם להצטרף לקבוצות זוער בקבוצים אחרים. ביהם לפני מוצים מלה מין קוסי מיוחד לתכנן משהו, מולם קיים טוב שלישי שלבניהם הננו משרי מוצים עד מה, ומלה הם מותם הגעריים שביה מין להם ולקבוץ מוצים רוצים ללכת. לגבי מלה הפתרון הוא מותו מוסד שעוד לא קיים מצלבו - ומצי מקורה שבטבה המבה יקום - הנקרא "הוסטל", בית המרחה. ההוסטלים כמלה במקצת ילדים שיכולים לעבוד בחוץ ולהשתתף במסי החזקה, ומינם זקוקים למבצבון מדגובי במשך כל היום. מוסדות כאלה דרושים לנו ביותר, בעיקר עבור הילדים שהובאו על-ידי עליית-הזוער, שהמשרד במסוף יומי הוא די גדול. אם לא ימצא בית כזה עבור הילדים האלה, לא תהיה כל אפשרות לשקמם.

מני עובר עתה לעיית פעיף 16. בחוק בו פקודה עבריינים צעירים יש פעיף 16 מין בילדים שמה במיה בו יכולים להביאם לבית-המשפט לזוער היות והם זקוקים להגנה והשגחה - וילדים שמינם במים לבית-המשפט בגלל עבירה, מין זה מוסר שמה לא ביצעו עבירה. ילדים אלה מוצאים על-ידי קשיבי המבחן לבית-המשפט בו ענינם מוצא לשם. הכוונה היא שתהיה רוצה מועד המדינה והתעוררות, כדי שהורים ישמרו על ילדיהם כדבעי. לעתים קרובות רוצים שהורים מינם מסובלים למך, ויש למסור

את הילדים למסדה או למספחה אומנת, כמובן תוך סגור עם הוריהם.
ומדוע הבאתי את ענין סעיף 16 לכאן?

כבר הזכרתי ידוע שחוק זה הוא צר מדי, ומאין סעיף את הנעיה. הוחלט לכן להעביר את הסעיף זה ספקות עבריינים צעירים - כי ילדים מלה אינם עבריינים - ולהעבירו לחוק מיוחד, חוק להגנת הנוער. על סדרכת החוק הזה יודעת הוועדה המליצה לענייני ילדים ונוער, מולם הקושי שנתגלה הוא שיבט תמיד הילוקי-דעות בין הרשות המקומית לבין שירות המבחן בקשר לצורך או אי-הצורך להביא את הילד לבית-המספט לפי סעיף זה. נקח לדוגמה מקרה של הוריה הנוטשים את ילדם. לדעת ברוב המקרים אפשר לעשות את הפעולה בלי להכניס את בית-המספט היות והענין הוא חלק מהעבודה הסוציאלית. מולם סעד שני פונים תמיד בענין כזה אלינו, היות ומקרה זה מתאים לסעיף 16 בחוק. בעצם אין כל מניעה להסתיך את מנהל הלשכה הסוציאלית, גם לפי אותו סעיף, להוסיף בבית-המספט, ושהוא יוכל לעשות זאת במובן ישיר בלי תיווכו של קצין המבחן. זוהי ההצעה, ועליה צריך לקיים מסובע הבט דיון, ורצוני היה שחברי הוועדה ידעו על כך.

גב' הוטנר:

בשבה האחרונה חל אצלנו שינוי בעבודה ובטיפול במוסדות, ומכאן זה עברנו יותר טובים מינוכי כללי לבסיס קצועי פסיכולוגי. דבר זה מחייב כמה שינויים הן במרכז והן במוסדות גופם. מה הם השינויים במרכז, ששינוי קו זה מחייב אותם?

ראשית יש לזכור שכל המוסדות שלנו במוסדות, ובפילו במרכז, בשבילו כל הגישה הקצועית שהתפתחה מאז בשנים האחרונות חוץ-למרחץ היא גישה חדשה ויש צורך בהדרכה מיוחדת ובטיפול מיוחד על ביצוע ויעול העבודה. את הילדים במוסדות אלה מתחנכים על בסיס מינוכי אלא על בסיס טיפולי, ארי יש צורך במרכזים סמליים לשם הדרכת העובדים במוסד. כן יש צורך בטיפול ציטוטלי כדי לראות שלא תהיה התאלה ואחר-כך הפסקה, אלא שיהיה המשך על הכיוון החדש. כיצד נעשה הדבר?

קיימת תחנה מכוונת בודדת שאריכה

לשרת את המוסדות - ואין זה מענין אותי למיזו מחלקה או מסגרת היא צריכה להיות שייכת. - בחשבון התקציב יש להכניס את הכוחות הללו אשר ישמשו כוחות הדרכת עבור העובדים שאריכים לשפל במובן מינוכי ודומלי בילדים.

כן יש צורך במפקחים שיוכלו לעקוב אחר

העבודה. בה בשעה שהתחנה הבודדת באה יותר לייצג בשמה הטיפול המינוכי-דומלי, ארי יש גם צורך באנשים קבועים שיעבדו במשך כל ימות השבוע במוסדות ויראו ויפקחו על ביצוע העבודה. וכאן אגף הוצעת בבטיה הכאורה, בבטיה המפקחים.

אם כן יש לנו תקן גופף למפקחים, מינוכי

יכולים להשיג את האנשים הללו, והסיבה פשוטה. אנשים שאריכים לאלה תפקיד זה צריכים להיות בעלי השכלה ובסיון רב, ומנשים בעלי תכונות כאלה הסתדרו כבר בעבודות אחרות. גופף לכך יש תקנים שמפקחים של עלייה הנוער סקבלים מסכורת מיוחדת, שאינה עומדת בשום מרפורציה לדרגת הפקידות המקובלת בממשלה. הדרגה שאנו מציעים היא דרגה 6, ודרגה זו אין בה כדי למשוך את האנשים המתאימים לטיפול במוסדות. לכן דרישתנו מהנהלה היא, למצוא דרך משפטית שגם אנו נוכל לתת דרגה מתאימה למפקחים כדי שנוכל להשיג את האנשים המתאימים.

לדעתי יש צא הכרח האקט סמינריון

להכשרת עובדים במוסדות. בעוד שיש גופים המכשירים אנשים לכל סוגי עבודות מינוכי כמו: מורים, עובדות סוציאליות ומדומה - ארי אין עליין גוף המכשיר את עובדי המוסדות. בהצעת התקציב לשנת 1955/56

הכנסת סכום להקמת סמינריון כזה אשר ימשיך עובדיה לעבודה במוסדות
נוער מיוחדים.

אחד היסודות של העבודה המקצועית במוסדות
היא בעיית המיון, והדבר מחייב קו חינוכי אחיד בכל המוסדות. המצב
השורר כגון, שלא בנו הקובעים מהחולך למינה מוסד, בלב בית-המסגרת הוא
הקובע זאת, העמיד אותנו במצי סוגיה קשה. מנשינו מריכיה לעבוד לפי
קו מסוים, ובאותו רגע שיש שני גורמים המועלים למי קוריה שונים,
לא יכולה להיות כל אחדות. נתקלנו לכן במצב מוזר שכל מוסד שימש
מקום מקלט לסוגים שונים של ילדים, אשר בשלחו לאותו מוסד לפי שיקול
דעתו של האופט. לא היתה לנו כל אפשרות לערוך מיון במוסדות, היות
והילדים בשלחו לשם לפי החלטתו של האופט, ולא תמיד על-פי החלטת שופט
נוער. ד"ר נהר עיבד תקנון מיוחד הנותן סמכות מיוחדת למסובה על
המוסד, ותקנון זה יקבל את אישורו של שר המשפטים תוך שבועיים. תקנון
זה יאפשר לנו עבודה יותר שיטתית וסדירה ליהיה אותנו לידי הצורך לקבל
גם כוחות נוספים, כדי שאפשר יהיה להתקבר על העבודה, וידוע כי עבודת
מיון דורשת זהירות רבה, שיקול רב וכוחות מקצועיים.

אשר לעצם המוסדות, אזמתי כבר קודם
שכדי לעבוד בעקביות לפי קו יש צורך לתת הדרכה מתמדת מקצועית
לעובדיהם. אם יהיו די כוחות במרכז שיוכלו לעשות זאת - מוטב; אם
לאו - יהיה צורך במסצעים מן הצד. מולא קיימת כגון העיה בוספת
ממד רצינית, וזו בעיית התקן.

מצלנו במוסדות היה מקובל - ולא בנו
קבענו זאת - כי בכל מוסד יהיו שלושה ילדים על סגור אחי, והיו
מוסדות רבים שהיו שם 3,7 או 3,5 ילד על עובד. בקשר לכך רצוני
להביא כמה מספרים מבתי-סוהר שונים. בבית-הסוהר המרכזי ברמלה מגיע
מספר המסירים ל- 400 ומספר העובדים ל-175; בבית-הסוהר בגל-סובד -
180 מסירים ו- 98 עובדים; בבית-הסוהר המחוזי באימת - 100 מסירים
ו-45 עובדים; בבית-הסוהר - 40 מסירים ו-19 עובדים. יוצא מפורש כי
בבתי-סוהר יש 2 מסירים על כל עובד, ואם נייחס למבוגרים יש פרופורציה
כזו, נייחס לצעירים - על אמת כמה וכמה. מצל הצעירים הגעיות הרבה
יותר רחבות מבחינת הטיפול בהן, ולכן בגור שפרופורציה של 3 על 1
אינה מספקת.

בעת סידור התקן עד כא לא התחשבו בבעיית
המלגה מקום ובחילופין. המוסדות שלנו פתוחים במשך כל ימות השנה,
גם בשבתות וחגים. לכל עובד יש ששה שבועות חופש, חודש עבודה, שבתות
וחגים ומספר ימי מלגה. בוצר לכן מצב שחם כי יש שלושה ילדים על
מבוגר, הפרופורציה היא יותר במוכה בגלל כל שלה. התקן של שנה זו
התבנו כל שלה בחשבון, ולכן הכרחי שהצעתנו תתקבל. יש גם בעיה של חלוקה
לקבוצות, כל קבוצה עם סדרין מלגה, אבל את זאת אי-אפשר לבצע בגלל
הטיבות שהזכרתי.

רצוני עוד לעמוד על בקודה אחת, אותה
הזכיר ד"ר טילו, והיא בנוגע להקשרה מקצועית. כאשר דיברתי על פיקוח
אינטנסיבי במוסדות התכונתי גם לכך שלמוסדות תהיה שיטה וקו מסוימים.
אין לנו עדיין מסורת בייחס לתכנית לימודים במוסדות הללו, אבל ברור
שאיננו יכולים לקבל את התכנית של משרד החינוך, מפילוי לא תכניתו
עבור כיתות מיוחדות. יש איפוא צורך לעבד תכנית לימודים מיוחדת,
וכן גם תכנית עבודה. וכגון בני רוצה לבצע במקרה תקציבית
הנובעת לבתי-מלגכה.

עד כא היתה שיחת האומרי: אין השקעות
בבתי-המלגכה בלב במידה ויש התבסות ממותם בתי-מלגכה. הוצר אינו
יכול להתקבל על הדעת, היות ובתי-מלגכה בלא מיועלים כדי ללמד מקצוע,
וללמד אותו לחומר קשה ביותר, שלא קל להוציאו ממנו מיד תפוקה מתאימה.
אנו עומדים לכן במצי מצב מבטורי בינו, שאיננו יודעים מהין לקחת

תקציב כדי לקנות חמרי-גלם עבור מותח בתי-סלמכה. זוהי לכן בעיה תקציבית קודם כל, אבל גם בעיה של שינוי שיטה חשבונאית, והוצאות תלויים אחד בשני.

בעיה סיועית המינה באורה המוסד רוחמה. במוסד זה יש 200 ילד על 65 עובד, למחנה פרנסותיה לא רעה, אבל לא כן הוא התחשב עם החוסר הסיוע שבמצב שם. במוסד זה יש ביתנים של ילדים חסוכים, ויש שם אחוז קטן ביותר של ילדי שמספר לעשות עמם מעולת גן. כן נמצאים שם ילדים אגרסיביים ביותר הדורשים שמירה תמידית. גם כגן חינוך של הילדים מבחינה נפשית.

הורכבה ועדה לחקר הפרנסותיה של מוסד העובדים לבני מוסד הילדים, והיה הגיעה למסקנה שיש צורך בתוספת של 25 עובדים כדי שהמצב שם יוכל להיות סבבי-ע-ויסון.

גב' בלון:

הוועדה המליצה שקיימת ליד המוסד, בהסתמכות במיגיה של מוסד החינוך, מספר החינוך, הפחלקה לחינוך סיוע ומלב"ן, דרשה מצד אחד להגדיל את מספר המפקחים, להכניס מספר גבנות יותר גדול וכן כמה עובדים לטיפול בעיסוק. כן היא דרשה טיפול פסיכיאטרי לכמה מהילדים, וביקור של נימורולוג ונורסטרופ במסך מספר ימים בחדש. אם לא נקבל את תוספת העובדים, קיים חשש שלם נוכל להחזיק את המוסד על הגובה. בני רוצה לציין כי במוסד יש גם מספר ילדים חולי-נפש שמיין להם מקום במוסד ומיין למן להעבירם.

ד. מרם:

האם ישנו ברשותכם סקר על מוצי המסעיה?
האם יש לירות של הגיליה? מודה אם ימציאו לנו פרטים מלה.

ז. טבורסקי:

כאשר מדובר על מספר העגירות - האם הכוונה למספר המקרים?
האם יש לכם בתוכים על מספר הרצידיביסטים בקרב העבריינים?
כמה קציני מבחן נוספים נדרשים לכם במיזם מידה משתפשים במסדרות לבני-נוער?
עברייין שהוקמו במרץ?
כמה מקשה הוות-דעה על האורך במדיניות למסדרות הטובים. כיצד ברמה לכם פתרון הגעיה של תוספת מדריכים?
בכמה מעבדות מועל כפתן, וכמה ילדים הוט מקיף?

ט. כהרית:

משתדק שמעבד על המוסד בקציני מבחן - כמה נוספו במשך השנה?
בקרב הנוער העברייין יש גם גבות - האם מספר לקבל פרטים על פשעי הגבות?
מה צורלו של המוסד ביממה?

בעת ביקורו במוסד "עגן" שמענו כי תקציב של המזונות של היום דל מדי. יורשים מהם כל ילדי בני 18 - 14 יסתפקו במזונות בערך של 600 פרוטה ליום, ובדרך שטוחה זה מינו ספייק בהתחשב עם ההתייחסות הגדולה. כיצד אפשר להסדיר בעיה זו, כי הרי חשוב שבמוסד כזה הוצע יהיה שבע?

לא שמענו סקירה כללית על המוסדות השונים. רצוי כי נשמע פרטים על מספר הנמצאים במוסדות ועל כוח קליטתם.

הבעיה שבגעה בה גב' הוטנר בדבר ההצטרף בין מפקת חומר הגלם לבתי-המלאכה להכנסות, היא מדויגה ביותר, והיא מצמצמת ביותר את הכולת של לימוד קצוע. אם יש מרפא לילדיה הלא הוא בעוף בלימוד קצוע - ולכן בעיה זו תובעת פתרון דחוף.

גב' הוטנר סברה כמין שיש צורך בשיטה מתאימה ללימודים. יש מוסדות בארץ שבה הם מינו קבילים את תכנית משרד החינוך כמו שהיא - האם ישנה התייעלות עם אנשי המשרדים השונים בקשר לתכנית? האם יש שיתוף פעולה עם משרד העבודה הדומה לחינוך קצועי?

בענין מוסד רוחמה שמענו בשנה שעברה פשלה שהוציאו מינוס לענין. מה נעשה בענין זה?

י. ביצני:
בעת ביקורי בחיפה שמעתי מעסקנים יוצאי צפון אמריקה, כי בחיפה קיימת רשת עניפה של אנשי הנכנסים למחנה שער-העליה וכפתים עולות חדשות על-מנת - לסחור בהן. האם יש סיפול בבעיה זו?

כיצד מתחלקת העבריינות, במחוזים, בין הישוב הוותיק והעוליים החדשים, ואני מתכוון לעוליה מעת קום המדינה ועד היום.

ד. נצר:
בני מפקת לקבל את הפירות של המשק השונות, גם לגבי הוצאות.

היו"ר א. אלטמן:
כמה מקרים נמצאים במוסדות השונים, כמה רשומים בתוך וכמה יש במלל.

מהו הגיל הממוצע של המקרים המתקבלים למוסדות?

האם המיסיון מקיים מוסדות קבילים למוסדות של משרד הסעד? ואם כן - כמה ילדים נמצאים במוסדות אלה?

מהו אחוז הערבים בקרב העבריינים הללו?

האם נעשה מחקר כדי לדעת מהו אחוז העבריינים שהם קורבנות תנאים סניטריים גרועים או חברתיים, ומהו האחוז של אלה שמינם קרובות תנאים חיצוניים?

דובר על הצורך במוסדות לחולי-רוח לילדים. מהו מספר הילדים הזקוק לאישפוז במוסדות לחולי-רוח?

האם נעשים מאמצים להביא כוחות קצועיים מהו"ל, לרגלי האסור בכוחות כאלה בארץ?

כיצד מתחלקת עבודת הטיפול בעבריינים בין משרדי הסעד והמסורה?

מה הם פרטי החוק לשלוח הילד, ומתי הוא יוגש.

אנו נמשיך בדיון בישיבת אחר-האחרים.